

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

קפ.

מוד א ב ג מיי' פי"ד מהלכות
מעה"ק הלכה ז:
מה ד מיי' פ"ט מהל' ביאת
מקדש הל' יד:
מוה ו ז מיי' שס הל' יג:

רבינו גרשום

התחתונה: ואם הקריק
כאשר חתני לא
דמי מן שקריהם כלה
ואם אמר שר על חתני
אשקרינהו ככל חתני
אשר חתני לקריק
במקרה. ואם הקריק בא
אשר ידו: ואם
מקטל פטילה. ודאמרו
למקטל שטח ידו רמי
אשר כחה דמי רמי
אשר ואמאי צד ידו:
אמר רב כמאן לפיכך
יצא דמי כמאן
שר על חתנו על מנת
לחיות אחרים
הואיל לא יאחזיק חתני
אשר יקריק בחתני
אשר ידו רמי במקרה
אחריו חתני לקריק
אשר חתני לקריק
קרא שם חתני שרד
שר על חתני
במיתה קאמר. כמה דלא
מית קריקתו לא במשכס
ביתו קריקתו למית: לא
אמר רבא לא חסא על דמי
אשר חתני באחוריה
משהו קרש אשר לא
לחכי צד אדום זה חתני
שר על חתני
כמה חתני דרורן חתני
ובי קאמר א' סגא כי
חזו: וברבנא מארי שראל
אמר: וכן דמי חתני
משהו כי צד קראמא
משהו כי צד אשקרינהו
ובגי חתני משהו כי צד
דמי חתני על מנת
לחיות אחרים
ואחריה באחוריה
וקריקתו באחוריה
בבבליא ד"ש לקריק

שאַקריַבנה בבית חונוי. אין שיך כאן תפוס לשון ראשון ואחרון דהוי כאומער עד ציה חונוי מנילע דאטערס כדאיתא בגמ': "אפילו תימא עריה גרעיה יד בעי השמר על התחבונה. תימא דצפ' הנורל מן הירק (מדרס נג.) מסק מאי עליה מעולה שזכנשו ושמא

ואמאי ליחזי היידן נפל היידן מת לוקה
אמרת שאני לוקה דיד בעל השמר על
התחתונה השתא דאחית להכי אפי' תימא
עלייה דגריעה יד בעל השמר על התחתונה:
מתני' "הרי עלי עולה קריבנה במקדש ואם
הקריבנה בבית חונוי לא יצא הרי עלי עולה
שאקריבנה בבית חונוי קריבנה במקדש ואם
הקריבנה בבית חונוי יצא רבי שמעון אומר
אין זו עולה הריני נזיר יגלה במקדש ואם גלה
בבית חונוי לא יצא הריני נזיר שאגלה בבית
חונוי יגלה במקדש ואם גלה בבית חונוי יצא
ר' שמעון אומר אין זה נזיר: **גמ'** יצא הא
מקטל קטלה אמר רב המנונא נעשה כ' כאומר
הרי עלי עולה ע"מ שלא אתחייב באחריות
אמר ליה רבא אלא מותה סיפא דקתני הריני
נזיר שאגלה בבית חונוי יגלה במקדש ואם
גילה בבית חונוי יצא הכי נמי דנעשה כאומר
הריני נזיר על מנת שלא אתחייב באחריות
קרבנותיו נזיר כמה דלא מייתי קרבנותיו לא
מתכשר אלא אמר רבא אדם זה לדורון
נתכוין אמר אי סגיא בבית חונוי טרחנא מפי
לא מצינא לאיצטעורי נזיר נמי האי גברא
לצעורי נפשיה קא מיכוין אמר ^אאי סגיא בבית
חונוי טרחנא מפי לא מצינא לאיצטעורי ורב
המנונא אמר לך נזיר כדקאמרת עולה על
מנת שלא אתחייב באחריותה קאמר ואף רבי
יוחנן סבר לה להא דרב המנונא דאמר רבה

אֶקְרִיבָנָה בְּכֵית חֲנוּנִי וְהִקְרִיבָה
בִּי הָרִי עָלַי עוֹלָה שֶׁאֶקְרִיבָנָה
:מִתְנִי^ה הַכֹּהֲנִים יִשְׁמְשׁוּ
יֵאֵין צִדִּיק לֹמֵר לְדָבָר אַחֵר
בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם אֲכָלוּ מִצֹּת
אוֹכְלִין וְלֹא מִקְרִיבִין: גַּמ' אִמֵּר
רִיחַ נִיחֹחַ אִמֵּר רִיחַ יִצְחָק בִּי
לִי גִלְלוֹתֶהֶם וְהָיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
ה' אֱלֹהִים וְנִשְׂאוּ עֵינֶם וְכֹתִיב
רֹת אֵין שְׁחִיטָה לֹא שִׁירֹת
קֶרְבְּנוּ רִיחַ נִיחֹחַ רַב שֶׁשֶּׁת
מִנָּה אֲמִינָה לֵה דְכֹתִיב וְהָיוּ
בְּמִשְׁכּוֹל אוֹ עוֹן וּמִבְשׁוֹל שׁוֹגֵג
חֲמֹז מִנָּה אֲמִינָה לֵה^ה דִּתְנִי
בְּשִׁגְגָה מִלְּמַד שֶׁכֵּהֶן מִתְּכַפֵּר
אִירִי שׁוֹגֵג אֲפִילוֹ מִזִּיד נִמְי
בְּשִׁחִיטָה וּבְמִזִּיד לֹא נִעֲשֶׂה
גִּמְרָה הָיִיד בְּשִׁחִיטָה רַב נִחְמָן
יִכְנוּ רִיחַ נִיחֹחַ רַב נִחְמָן אִמֵּר
אִמֵּר אֵין קֶרְבְּנוּ רִיחַ נִיחֹחַ

נעשה
חייב לא יגשו אלי לכהן לי: עון מויד.
: בחטאת בשגגה. משמע אפי' נפש כהן
כחייב (במדבר טו) ובי' חטאו ולא חטאו
קרא לאחשורי לעבוד במקדש כי שגג:
נעשה

פסיד לוקח דהא גדול שצבתים
צעל השטר. כגון האי לוקח
 ה' דהוי מוֹלֵא מחזירו עליו
 ר' ר' ר' על הלוקח אבל גבי

ואמאי ניחוי הי נפיל. אי גדול נפל
 משמע ואי קטן נפל לית ליה פסידא
 שצא בשטר מכירה חזק על התחבורה
 הרהיבא שהסבור יודוק בצמים הלכך
 קדש גדול משמע: **בתני'**
שארבינא צביס חוניו יקריבנא
במקדש. דיון דלמך הרי עלי עולה
 איחיב ליה צוולה: **אם הקריבנא**
צביס חוניו ילא. מפרש טעמא בגמ':
יגלה במקדש. מצינא קרבנותיו:
גמ' והא מקטע טעלה. דשומע חזק
 הוא ואיחוי שארבינא צוולה רבי אמר
 הרי עלי עולה: **אמר רב המנונא**
 כיון דלמך על מנת שארבינא צביס
 חוניו הוי כאלו אמר על מנת
 שאהרנגא ולא ארבינא צאחריותא
 ויגשום הכי ילא אכל איידי כרת משום
 שחטיי חזק שהרי קרא עליה שם
 עולה: מיר לא מצי לאתנויי עליו
 מנת שלא אחתיב צאחריות דקרבנותיו
 דיון דחלה עליו מירותא לא פקעא
 מניה דר דמייהי קרבנותיו: **לדורון**
בעלמא קא מיכוין. ולא חל עליה שם
 עולה: **טוי לא מצינא לאינטעורי.**
 בדיוק מארץ ישראל עומד וקורבן
 לחייו ולצביא דירבא לא חזי משום
 שחטי חזק: **ואמר ליה רב המנונא**

מיר. הו' ודלוי טעמא דקאמער
 דלל חו עליה שם מיראמ אכל עולה
 חלו טעמא נעשה כמות וכו' וש
 עולה עליה וחייד כרת: **והקרינה**
בזרזי ישרא. שלא דקרינשוילי ולהי
 נקט בזרזי דלף על כל דלל קיים דרו
 יא דקרינשווא דבית חוביו לכו קרינשו
 הוא ו(אלא ייטו טעמא) דהוי כאומר
 על מנת שהארגנה ועל מנת שא
 אחיבהא באחריותא דמה לי קטלה התם
 מה לי קטלה הכא ועושו כרת משום
 שחובי חוץ. אלאם שם עולה חל עלה
 דרזי המנוגא: **במדבר**. קסדר
 משום משום שהיה שם ידא עדיין

מסורת הש"ס

(א) וַעֲיִן חֹסֶפֶת מְכוּזֹת
(ב) דִּים הָיָה (ג) עִי
(ג.ב.) אֶת־הַמִּזְבֵּי (ד) עִי
(ה) אֶת־הַמִּזְבֵּי
(ו) וְגַם לֹא יִזְכָּר, אֶת
(ז) עִי עִי עִי עִי
(ח) עִי עִי עִי עִי
שֶׁ הַבָּרָא' וְתִכְנֵן כֹּוֹת
הַחֲסִידִים עִי יִרְאֵהוּ
(ע"ש) הִיטֵן תְּחִלָּה שֶׁ
לֹא הִוָּא עִי עִי עִי עִי
קִבֵּל' עִי עִי עִי עִי עִי
דִּים י' מַהֲדֵר וְחֹסֶפֶת
תַּעֲנִיב כִּי דִים אֶת
(י) מִירָקוֹן הָאֶת־הַחֲסִידִים
סוֹמֵךְ אֶת־בְּתֵן
לֹא י' עִי עִי עִי עִי עִי
לֹא י' מַהֲלֵךְ כִּי עִי עִי
מִירָקוֹן רַק בְּתֵן
הָאֶת־חֲסִידִים לֹא י' עִי

תורה אור השלם

1. אך לא יֵעָלוּ כִּהְיֶה
הַקְּבוּמֹת אֶל מִזְבֵּחַ יְיָ
בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם אָבְלוּ
מִצֹּחַ בְּחוּץ אֲזִיזָה:
מַלְכִים ב כג ט
2. יֵעַן אֲשֶׁר יִהְיוּ אוֹתָם
לְפָנֵי גְלוּיָהֶם וְלִית
יִשְׂרָאֵל לִמְכָּשׁוֹל עָן עַל כֵּן
נִשְׁאָתִי יְדֵי עֲלִיָּים נָאִם
אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְנִשְׁאוּ עֹנֵם:
יִחְזָקֵל מ די
3. וּכְכֹר הִכְזֹן עַל הַנֶּפֶשׁ
הַשְׁגֵּנָה בַּחֲטָא בִּשְׁנֵה
לְפָנֵי יְיָ לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְחַל
בַּמִּדְבָּר טו כח

גליון הש"ס

נב' דתניא וכפר לעיל עד
ע"א:

מוסף רש"י

בבית חונוי. מפרש
בשמעתין חונוי בנו של
שמעון הצדיק צורה למזכיר
מפני אחיו וינה שם מזבח,
ופלוגי איכא למ"ד לשם
עבודת כוכבים ואיכא מ"ד
לשם שמים (ע"ז נב: ובעי"ז
מגילה י.).

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) שיין לע"צ.